राघवंनाथं रक्षकमित्यपश्यन् अजानन् ॥ २१ ॥ २२ ॥ वनं प्रविष्टं ऋष्यमूकस्येतिशेषः ॥ सन्निवृत्तः परावृत्तः ॥ २३ ॥ २४॥ ह्रीमान्पराभूतत्वात् ॥ २५ ॥ विक्रमं सालभेदनेन ॥ घातयित्वा युद्धप्रेरणद्वारा ॥ किंकृतमनुचितमेवकृतमित्यर्थः ॥ २६ ॥ तामेववेलां सप्तम्यर्थे द्वितीया ॥ वालिना युद्धप्रेरणवेलायां ॥ ततस्तदेत्यर्थः ॥ इतः ऋष्यमूकवनादित्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ सबाणोवालिसंहारकोबाणः ॥ २९ ॥ तदेव कारणमाह ॥ अलंकारेणेति ॥३०॥ वर्चः शरीरकांतिः वां युवयोः ॥३१ ॥ मोहि

एतस्मिन्नंतरेभग्नःसुग्रीवस्तेनवालिना॥ अपश्यत्राघवंनाथंऋष्यमूकंप्रदुद्रुवे ॥ २१ ॥ क्लांतोरुधिरसिक्तांगःप्रहारैर्जर्जरीकृतः ॥ वालिनाभिद्रुतःक्रोधात्प्रविवेशमहावनं॥ २२ ॥ तंप्रविष्टंवनंदृष्ट्वावालीशापभयात्ततः॥ मुक्तोह्यसित्वमित्युक्त्वासनिवृत्तोमहाबलः॥ ॥ २३॥ राघवोपिसहभ्रात्रासहचैवहनूमता॥ तदेववनमागच्छत्सुग्रीवोयत्रवानरः॥२४॥ तंसमीक्ष्यागतंरामंसुग्रीवःसहलक्ष्मणं॥ ह्रीमान्दीनमुवाचेदंवसुधामवलोकयन्॥२५॥ आव्हयस्वेतिमामुक्त्वादर्शयित्वाचविक्रमं॥ वैरिणाघातयित्वाचकिमिदानींत्वयाकृतं॥ २६॥ तामेववेलांवक्तव्यंत्वयाराघवतत्त्वतः॥ वालिनंननिहन्मीतिततोनाहमितोव्रजे ॥ २७॥ तस्यचैवंब्रुवाणस्यसुग्रीवस्यमहात्मनः॥ करुणंदीनयावाचाराघवःपुनरब्रवीत् ॥ २८॥ सुग्रीवश्रूयतांतातक्रोधश्चव्यपनीयतां ॥ कारणंयेनबाणोयंसमयानविसर्जितः॥२९॥ अलंकारेणवेषेणप्रमाणेनगतेनच॥ त्वंचसुग्रीववालीचसदृशौस्थःपरस्परं॥३०॥ स्वरेणवर्चसाचैवप्रेक्षितेनचवानर विक्रमेणचवाक्यैश्चव्यक्तिंवांनोपलक्षये॥३१॥ ततोहंरूपसादृश्यान्मोहितोवानरोत्तम॥ नोत्सृजामिमहावेगंशरंशत्रुनिबर्हणं॥३२

तइति ॥ नन्विदमनुचितं यद्भगवतोमोहः ॥ अमोहे मोहइत्यनृतकथनंच ॥ किंचपलायनसमये ऋष्यमूकाभिमुखधावनेन व्यक्तिरस्त्येवेतिचेन्न ॥ वालिनआयुर्दायासमाप्यतथाकरणेपि सुग्रीवसंतोषाय स्वस्मिन्मानुष्यबुध्यनुत्पादायचात्मनिमोहोत्प्रेक्षया समाधानादक्षतेः ॥ मोहितइत्यस्येवेतिशेषः ॥ ईदृशे विषये एवंविधानृतवचनं नदोषायेत्यप्यनेन ध्वनितं ॥ नोत्सृजामि नोदसृजं ॥ ३२ ॥